

KUGLARSKI (14) ai

a jasne.

sg m N kuglarski (2). ◇ I kuglarskim (2). ◇ f N kuglarską (1). ◇ D kuglarski(e)j (2). ◇ A kuglarską (2). ◇ n N kuglarski(e) (1). ◇ pl N subst kuglarski(e) (1). ◇ A subst kuglarski(e) (1). ◇ L kuglarskich (2).
Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Przymiotnik od „kuglarz”:

1. Od znac. ‘ten, który trudni się aktorstwem’; *aktorski, sztukmistrzowski; gesticularius Mącz; histrionalis, histricus, mimicus Cn (5) : Mącz 145a, 286c; Archimimus – Kuglarskij mistrz. Calep 89b.*

Wyrażenia: »obyczaje kuglarskie« (1): *mores habet gesticulares, Ma obyczaje kuglarskie. Mącz 145a.*

»kuglarskie poczynanie« (1): *Petaurum, Wzwałskie kuglarskie poczynanie jako skakanie przez obręcz na gołym mieczu koziełki przewracanie/ po powroziech liatanie y cotakowego [!]. Mącz 295a.*

2. Od znac. ‘szalbierz, matacz, krętacz’; *oszukańczy, szalbierski (9) :*

Wyrażenie: »kuglarskim obyczajem« (2): *chodzili po wsiach każąc/ y cudá czynili Kuglarskim obyczajem/ tho ieft/ s krzyfáli [!] vmárle ná smowie/ ryby łowili w káluży [...]/ wladziwzy ie tam pierwey [...] s podziwieniem ludzi/ ktorych zá nimi wiele chodziło. BielKron 420 [idem] WerGośc 216.*

a. *Innowiercy obelżywie o katolickim obrzqdku Mszy św. (7) : iżeście sobie dla pieniędzy Mszą iáką kuglarską/ łtey naświetłzey ofiary/ raz vtzyniony ná krzyżu/ wymylili y vtzynili KrowObr 167v, 184v marg, 188v, Qq4v.*

Wyrażenie: »obłuda kuglarska« = *szalbierstwo, omamienie (1): Tę potym Mszą Láćinšką Agáto Pàpiefz potwierdził/ y do kościoła świętego/ iákoby iáką máłfkárę y obłudę kuglarską wprowadził. KrowObr 198v.*

Szereg: »kuglarski i obłudny« [szyk 1 : 1] (2): *Apoštołowie święci/ y łtárego kościoła ludzie/ nie niewiedzieli/ áni flycháli/ o takowych kuglarskich/ y obłudnych Mszach. KrowObr 194v [idem] 199.*

IM